

॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ उपपुत्राङ्गुलं ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥
 विचेतान्यपतद्भूमौ सौभद्रः परवीरहा ॥ एवं विनिहतो राजन्नेको बहुभिराहवे ॥ १४ ॥ क्षोभयित्वा च मूं सर्वानलिनीमिव कुंजरः ॥ अशोभतहतो वीरो व्याधैर्वन
 गजो यथा ॥ १५ ॥ तं तथा पतितं शूरं तावकाः पर्यवारयन् ॥ दावं दग्ध्वा यथा शांतं पावकं शिशिरात्यये ॥ १६ ॥ विमृद्य न गच्छन् गाणिसन्निवृत्तमिवानिलं ॥ अस्तं
 गतमिवादित्यंतस्वाभारतवाहिनीं ॥ १७ ॥ उपपुत्रं यथा सोमं संशुष्कमिव सागरं ॥ पूर्णचंद्राभवदनं काकपक्षवताक्षिकं ॥ १८ ॥ तं भूमौ पतितं दृष्ट्वा तावका
 स्ते महारथाः ॥ मुदा परमया युक्ताश्चक्रुः सिंहवन्मुहुः ॥ १९ ॥ आसीत्परमको हर्षस्तावकानां विशांपते ॥ इतरेषां तु वीराणां नेत्रेभ्यः प्रापतज्जलं ॥ २० ॥ अंत
 रिक्षे च भूतानि प्राक्रोशंत विशांपते ॥ दृष्ट्वा निपतितं वीरं च्युतं चंद्रमिवांबरात् ॥ २१ ॥ द्रोणकर्णमुखैः पद्भिर्धार्तराष्ट्रैर्महारथैः ॥ एकोयं निहतः शोतेनैष धर्मोमतो हिनः
 ॥ २२ ॥ तस्मिन् विनिहते वीरे बद्धशोभतमे दिनी ॥ द्यौर्यथा पूर्णचंद्रेण नक्षत्रगणमालिनी ॥ २३ ॥ रुक्मपुंखैश्च संपूर्णारुधिरौघपरिपुता ॥ उत्तमांगैश्च शूराणां
 भ्राजमानैः सकुंडलैः ॥ २४ ॥ विचित्रैश्च परिस्तोमैः पताकाभिश्च संवृता ॥ चामरैश्च कुथाभिश्च प्रविद्धैश्चांबरोत्तमैः ॥ २५ ॥ तथा श्वनरनागानामलंकारैश्च सु
 प्रभैः ॥ खड्गैः सुनिशितैः पीतैर्निर्मुक्तैर्भुजगैरिव ॥ २६ ॥ चापैश्च विविधैश्छिन्नैः शक्त्यष्टिप्रासकंपनैः ॥ विविधैश्चायुधैश्चान्यैः संवृता भूरशोभत ॥ २७ ॥ वाजि
 भिश्चापि निजीवैः श्वसद्भिः शोणितोक्षितैः ॥ सारोहैर्विषमाभूमिः सौभद्रेण निपातितैः ॥ २८ ॥ सांकुशैः समहामात्रैः सवर्मायुधकेतुभिः ॥ पर्वतैरिव विध्वस्तै
 र्विशिखैर्मथितैर्गजैः ॥ २९ ॥ पृथिव्यामनुकीर्णैश्च व्यश्वसारथियोधिभिः ॥ हृदैरिव प्रक्षुभितैर्हृदनागैरथोत्तमैः ॥ ३० ॥ पदातिसंघैश्च हतैर्विविधायुधभूष
 णैः ॥ भीरूणां त्रासजननी घोररूपा भवन्मही ॥ ३१ ॥ तं दृष्ट्वा पतितं भूमौ चंद्रार्कसदृशद्युतिं ॥ तावकानां पराप्रोतिः पांडूनां चाभवद्यथा ॥ ३२ ॥ अभिमन्यो हते
 राजन् शिशुकेऽप्राप्तयौवने ॥ संप्राद्रवच्च मूः सर्वाधर्मराजस्य पश्यतः ॥ ३३ ॥ दीर्यमाणं बलं दृष्ट्वा सौभद्रे विनिपातिते ॥ अजातशत्रुस्तान् वीरानिदं वचनमब्रवी
 त् ॥ ३४ ॥ स्वर्गमेषगतः शूरो यो हतो न पराङ्मुखः ॥ संस्तंभयत मा भैष्ट विजेष्यामोरणेरिपून् ॥ ३५ ॥ इत्येवं समहाते जादुःखितेभ्यो महाद्युतिः ॥ धर्मराजो युधां
 श्रेष्ठो ब्रुवन् दुःखमपानुदत् ॥ ३६ ॥ युद्धेत्याशीविषाकारान् राजपुत्रान् रणेरिपून् ॥ पूर्वनिहत्य संग्रामे पश्चादार्जुनिरभ्ययात् ॥ ३७ ॥ हत्वा दशसहस्राणिकौ स
 ल्यं च महारथं ॥ कृष्णार्जुनसमः कार्ष्णिः शक्रलोकं गतो ध्रुवं ॥ ३८ ॥